

KARLOVSKÝ ZPRAVODAJ

JARO 2015 | VYDÁVÁ OBECNÍ ÚŘAD VE VELKÝCH KARLOVICÍCH | www.velkekarlovice.cz

Vážení a milí spoluobčané,

s příchodem prvních jarních dnů se pravidelně přibližují i největší křesťanské svátky v kalendářním roce - Velikonoce. Přeji Vám, vážení spoluobčané, jejich příjemné prožití.

Miroslav Koňářík

Letošní zima přes svůj rozpačitý začátek přinesla sněhovou nadílku, která nám umožnila uskutečnit tradiční zimní akce a přivedla do Velkých Karlovic velké množství milovníků a vyznavačů zimních sportů. Je velmi potěšující, že krásně upravených běžeckých stop, sjezdových areálů i přírodního kluziště využívali nejen turisté, ale hojně i Karlovjané. Sportovní možnosti nevyužívají jen dospělí, ale také děti, ať už samostatně, ve škole, v mateřské škole, nebo ve sportovních oddílech. Skvělé podmínky ve Velkých Karlovicích, obětavá práce trenérů a především obrovská vůle pomohla vyniknout i karlovskému odchovanci, dnes členovi biatlonového oddílu Letohrad, Jakubovi Štvrteckému. Kuba úspěšně hájil barvy České republiky a byl vlajkonošem národního týmu na zimním Evropském olympijském festivalu mládeže, který se uskutečnil v letošním roce v Rakousku a Lichtenštejnsku. Gratulujeme!

I přes zimní počasí pokračovala po krátké přestávce výstavba kanalizace. Jsme si vědomi skutečnosti, že výstavba inženýrských sítí je vhodnější za teplého a suchého počasí, ale termín dokončení akce (konec června 2015) nám, především pak stavební firmě, nedával velký prostor pro „zimní“ odpočinek. Kolaudace stavby proběhne v měsíci červenci a pak bude možné napojovat nemovitosti na kanalizační řád. V údolí Pluskovec by se měla kolaudace uskutečnit v měsíci květnu 2015.

Zasedání zastupitelstva obce

18. března se sešli zastupitelé obce ke svému 3. řádnému zasedání.

ZO projednalo:

- plnění rozpočtu k 31.12.2014.

ZO schválilo:

- plnění rozpočtu k 28.2.2015 a I. úpravu rozpočtu obce ve výši 1 327 990 Kč
- Obecně závaznou vyhlášku č.1/2015, která stanoví systém komunitního kompostování a způsob využití zeleného kompostu k údržbě a obnově veřejné zeleně na území obce Velké Karlovice
- Souhlasné prohlášení o převodu parcely 2376/1 – vodní tok Lesům ČR, s. p.
- prodej pozemků p. č. 2376/3 - 62 m², 2376/6 - 30 m² v k.ú. Malé Karlovice a p. č. 8373/22 - 8 m² v k. ú. Velké Karlovice Lesům ČR, s. p. za cenu 60,- Kč/m². Parcely se prodávají z důvodu opravy břehového opevnění
- Smlouvu o bezúplatném převodu pozemků od Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových - převod pozemků p. č.: 8076/49, 8076/52, 8076/54, 8076/90, 8076/95 do majetku Obce V. Karlovice
- Dodatek č. 2 ke smlouvě o poskytnutí příspěvku za účelem zajištění dopravní obslužnosti v roce 2015. Jedná se o příspěvek na autobusovou linkovou dopravu ve výši 100,- Kč/os/rok
- starostu obce jako zástupce na řádnou valnou hromadu společnosti Vodovody a kanalizace Vsetín, a.s. dne 4.6.2015
- úpravu Statutu sociálního fondu Obce Velké Karlovice

ZO vzalo na vědomí:

- informaci o činnosti rady obce
- Zprávu o bezpečnostní situaci v obci Velké Karlovice za rok 2014
- informaci o činnosti Informačního centra Velké Karlovice v roce 2014

ZO uložilo:

- připravit vyhlášku o zákazu podomního prodeje
- provést průzkum mezi občany o zájmu o kompostéry k rodinným domkům
- zadat opravu Studie stavební lokality v Miloňově

ZO odložilo:

- vypořádání pozemků pod komunikací II. třídy II/487 v k. ú. Velké Karlovice

Jakub Štvrtecký,
účastník
zimního
Evropského
olympijského
festivalu
mládeže
2015

Z obecní matriky

Jubilanti za I. čtvrtletí 2015

80 let

Oldřich Kořistka, V.K. 90
Helena Plánková, V.K. 658

90 let

Růžena Bambuchová, V.K. 88
Pavel Pavelka, V.K. 240

85 let

Jiří Mičkal, V.K. 359
Jiřina Bolfová, V.K. 371

91 let

Karel Šturala, V.K. 296

93 let

Jarmila Bednářová, V.K. 0142 Petr Dorotík, V.K. 26

94 let

Ludvík Stoklasa, V.K. 310

Všem srdečně blahopřejeme!

Postní a velikonoční program farnosti Velké Karlovice

Křížové cesty jsou v půstu ve středu a v pátek v 17.30 hodin

- 2. dubna Zelený čtvrtek, MŠE v 18 h
- 3. dubna Velký pátek, Křížová cesta mládeže v 9:30 z Léskového do kostela (9 km). Velkopáteční obřady v 17.30 v kostele
- 4. dubna Bílá sobota, Adorace 8 - 19 h, MŠE v 19.30
- 5. dubna Velikonoční neděle, MŠE v 8 h a v 10.30 h, svěcení velikonočních pokrmů
- 6. dubna Velikonoční pondělí, MŠE v 8 h

Nový leták o kostele

V roce 2014 se rozprodaly všechny pohlednice kostela. Není divu, vždyť v sezóně kostel navštívilo 12 tisíc lidí. Vznikla potřeba nějakým způsobem odpovědět na potřebu návštěvníků, kteří si žádali nejenom fotografie, ale i základní historická data o kostele. Shodou okolností jsem po novém roce 2014 žehnal dům Bolfových. Dozvěděl jsem se, že Gabriela profesionálně dělá grafické přípravy pro různé propagační materiály. Poprosil jsem ji o pomoc a výsledkem je leták o karlovském kostele.

V této souvislosti vznikla ještě potřeba vytisknout další leták o karlovském hřbitově. I pan starosta Koňářík vidí tuto potřebu. Paní učitelka Milena Mikulová poprosila o spolupráci Dr. Mikulcovou. Doufáme, že ještě letos bude leták hotový.

Rastislav Kršák

KOS - karlovský ochotnický soubor a jeho nová divadelní hra Poslední muž

V pátek 20. března byla v kinosále premiéra našich divadelníků. Vedle osvědčených herců Josefa Janoty, Marka Drozda, Jiřího Minarčíka, Věry Němcové, Jany Kozokové, Lidky Uherkové, Hanky Šturalové, Jirky Švece a Rosti Dvořáka se objevili noví - Jitka Petřeková a Iveta Podešvová, kterou známe z Našich furiantů, kde ztvárnila dětskou roli. Hra má spád od začátku až do konce a o vtipné situace není nouze. My diváci jsme se skvěle bavili. Paní učitelka Foralová jako režisérka udělala velký kus práce, samozřejmě i herci při nastudování nelehkých rolí se spoustou textu. Kulisy vyrobil Radek Janota, napovídala (i hrála) Alena Janotová, o zvuk a světla se postaral Jiří Podešva. Reprízy budou 11. dubna a 18. dubna v Karlovicích, 12. dubna na Horní Bečvě. Kdo jste hru neviděli, určitě se přijďte podívat.

Za spokojené diváky Jitka Ryplová

Oznámení:

Svoz velkoobjemového a nebezpečného odpadu bude ve dnech 7. 5 – 9. 5. 2015 za prodejnou ENAPO.

Karlovský PEPI maraton závod na horských kolech se uskuteční 6. června. Start u koupaliště Velké Karlovice.

Jiří Ročárek ovládl XIII. Karlovskou padesátku

Rekordních 650 závodníků se postavilo na start vrcholu běžecké sezóny na Moravě - Karlovské padesátky. Jeden z nejlepších českých běžců současnosti Jiří Ročárek z Vlachovic u Nového Města na Moravě nenašel přemožitele. Druhý v pořadí Václav Sedláček - vítěz předchozího ročníku (dolní foto) mu statečně sekundoval po většinu závodu.

Nejistá předpověď počasí a sněhové podmínky panovaly ještě v úterý před závodem. Po zdařeném průběhu Mini-ski tour v pátek, které zaznamenalo rovněž rekordní účast, se vydařilo i počasí. Od samotného výstřelu vedl agresivně početné pole běžců vítěz posledního ročníku Václav Sedláček z Rýmařova. Vytahal soupaží nejen první stoupání do Gavlíkové, ale jako jediný také celý prudký úsek z Miloňovek na Machůzky! První kolo se špička držela vcelku pohromadě. Do druhého kola se k Sedláčkovi přidala pětičlenná skupina s Ročárkem, Pšeničkou, Šretrem, Janečkem a Ondráškem. Asi tři minuty za prvními doběhli do cíle nejlepší závodníci na kratší trase - první Michal Kautz z Atlas teamu, druhý Viktor Novotný (vítěz 2012) a třetí Jan Graclík z Rožnova.

Ve druhém kole jako první ztratil kontakt se špičkou Pavel Ondrášek. Po sjezdu na Podřatě před pilou Timber upadl nešťastně v zatáčce Šretr a nabral asi 50 metrovou ztrátu. Ve špičce se začal oddělovat Sedláček s Ročárkem a za nimi Pšenička s Janečkem. Na točně v Léskovém pod Babskou se Ročárkovi podařilo vytvořit na Sedláčka nepatrný náskok, který si musel stále hlídat. Na třetím místě si pozici vytvořil Pšenička Jakub z Jilemnice před Janečkem ze Silvine Madshus teamu. Radek Šretr již ztrácel na čtvrtého v pořadí minutu. Ještě v závěru se Sedláček pokusil ve stoupání na Ročárka zaútočit, avšak na sjetí náskoku bylo již pozdě a o vítězi třináctého ročníku tak bylo rozhodnuto.

A jak hodnotil závod vítěz? Jistě jsem mile překvapený - skvělí diváci, vynikající atmosféra, obětaví pořadatelé, krásná a atraktivní trať, výborné zázemí... Samozřejmě byla to pro mě neznámá a nevěděl jsem jak ideálně a účelně rozložit síly. Po prvním kole, jsem však již věděl, do čeho jdu a postupně jsem kontroloval pozici a udělal si náskok tak, aby se nerozhodovalo až ve finiši.

Den před závodem jsme se „Rogera“ zeptali: Jde tato trasa na tomto sněhu jet bez použití stoupacích vosků? „Tak musí to jít. Bude to však těžké, stoupání sice nepříliš dlouhá, ale velmi prudká a zálužná.

Pro použití klisru je nutné správně zvolit tvrdost lyže a mít přesně změřenou stoupací zónu podle tloušťky klisru. Z tohoto důvodu jsou hladké lyže pro náš tým „jednodušší“ volbou...

V letošním roce zažívá Jiří Ročárek jednu z nejlepších sezón své kariéry. V Bedřichově po sobě vyhrál volnou třicítku a klasickou pětadvacítku. Navíc byl třetí ve sprintu. Klasickou Jizerskou padesátku však vynechal. V německém Oberammergau - König-Ludwig Laufu, je již pětinasobným vítězem jak ve volné tak i klasické technice na kratší trase, když nebyl nikdy horší jak druhý...

Přes léto je Jiří Ročárek doma na Vysočině. Část nákladů na závody si hradí sám. Od sponzorů a partnerů týmu Fischer Racing Team dostává pouze materiál. „To je velké plus, protože to je tak drahé, že by člověk nemohl fungovat. Ani na menších regionálních závodech nelze uspět bez profimázy. Dvě soustředění ročně nám zaplatí novoměstský lyžařský klub, což je velká pomoc. Přes léto musí Jiří Ročárek chodit do práce u kamaráda na stavbách. Času na trénink moc nezbyvá. „Ale dvakrát se vypravím na běžecký trénink do Vysokých Tater, nebo třeba na Oberhof do tunelu, kde se dá trénovat celý rok.“

Jedenatřicetiletý lyžař Jiří Ročárek formu ladí dvakrát denně šest dní v týdnu. „Já nemám trenéra, trénuju sám.

Neláká vás přece jen zkusit třeba Jizerskou padesátku klasickou technikou? „Abych řekl pravdu, tak vůbec. Daleko víc se zviditelním na menších závodech, pokud je vyhraju. Je to lepší, než když budu třeba dvacátý v hlavním závodě. To sice bude super výsledek, ale nikdo o mně nebude vědět. Pro Fischer Racing Team, za který jezdím, je důležité umístění na bedně a to se mi tady také povedlo.“ Jaká bude sportovní budoucnost? „Už i u nás jsou týmy na solidní úrovni, tak uvidíme, jestli se třeba na příští rok s někým domluví.“ Jak vypadá situace v České republice? „Běžecké lyžování upadá ve světě a hlavně u nás. Mě nebaví závody Českého poháru, kde je na trati pár lidí, a to většinou trenéři. Tyto závody už jezdím pouze jako trénink. Na lafech je kolem trati moře lidí, kteří fandí. Je to úplně o něčem jiném, to teprve závodníka vyhecuje ke kvalitním výkonům.“ Ročárek se na klasické lafy vrhnul před nějakými osmi lety i kvůli tomu, že je velmi těžké se prosadit do reprezentačního áčka. Nechtěl jste třeba zabojovat o účast na mistrovství světa ve

Falunu na volnou padesátku? „To by asi reprezentační trenér nerozhodil. (směje se) O Falun jsem bojoval nehodlal, radši budu reprezentovat Českou republiku s vlaječkou na čepici v klasických lafech!“

Jan Drozd

Letošního ročníku se zúčastnilo hodně Karlovjanů. Čtyři z nich, Svatopluk Janečka, Robert Stavinoha, Ivo Jakeš a Viktor Kollanda absolvovali dvě kola závodu, tedy 50 km. Jedno kolo, 25 km, odjeli tito naši závodníci: Jiří Ondřejka, Jakub Janík, Jan Kašpařík, Luboš Martinák, Tomáš Chuděj, Vojta Plánka, Vladimír Vašut, Hana Petřeková, Matěj Kašpařík, Kamil Píchal, Milan Podešva, Jiří Drozd, Miroslav Mitáš, Miroslav Zápeca, Jiří Rypl, Rostislav Rypl, Alena Podešvová, Petr Fischer, Marie Martináková, Tomáš Vlček, Nikola Fischerová a Josef Mitáš. Všichni, kteří se zúčastnili, zaslouží velkou gratulaci. Připravili nám krásný sportovní zážitek.

J. R.

Vítěz karlovské 50 Jiří Ročárek

Naše jubilanťka Karla Dorotíková

9. dubna 2015 uplyne devadesát let, co se manželům Pavlu a Anně Šturalovým v údolí Tířavy čp. 296 narodila dcera Karla. Dětství prožila na zemědělské usedlosti se dvěma bratry a sestrou. Hodnému otci a starostlivé matce pomáhala, kde jen mohla, třeba pasením dobytka. Po otci, který byl všeučel, zdědila vztah ke všemu zajímavému a velmi šikovné ruce.

Když ve škole v Podtatem učil pan učitel Jindřich Vašut, který objevil její talent pro výtvarnou práci, do školy chodila ráda. V hodinách kreslení pomáhala spolužákům kreslit a malovat výkresy, a tak jí pan učitel Jindřich Vašut přidelil titul „Šturalová - malíř, natěrač“.

Jednou dala malá Karla panu učiteli na klobouk voničku a věřila, že on si toho všimne. Jenže on si voničky nevšiml a s ozdobeným kloboukem jel na kole přes celou ves až domů.

V „měšťance“ se pak výtvarnému talentu mladičké Karly věnoval pan učitel Josef Hruška, i když věděl, že jeho žákyně svůj talent nebude moci dále rozvíjet.

V roce 1949 se slečna Karla Šturalová provdala za Petra Dorotíka a přestěhovala se do údolí Jezerné čp. 26, kde se věnovala výchově čtyř dětí, domácnosti a menšímu hospodářství. Na kreslení a malování neměla čas.

Blíže jsem paní Dorotíkovou poznala, když jednou kresbami a drobnými malbami vyzdobila oddílovou kroniku naší pionýrské organizace. To se právě vracela ke své dávné zálibě. Kreslila a malovala přírodní motivy (krajinky, kytice, zátiší), nejdříve na sololit technikou tempery a oleje, později na dřevo (břízu). Načež pracovala se samorosty, postupně zvládala techniku vypalování do dřeva, ale nejvíce ji přitahovalo vyřezávání. K této činnosti ji především podněcovaly řezby o deset let staršího a již velmi známého Michala Žitníka ze Soláně. K vlastní samostatné řezbářské práci přistoupila Karla Dorotíková v roce 1971 a již o rok později vystavovala svá díla na souborné výstavě v muzeu ve Velkých Karlovicích. Tehdy odborná porota vybrala z dvanácti předložených reliéfů hned devět.

Již v roce 1982 se stala členkou výtvarného kroužku Urgatina, který sdružuje neprofesionální výtvarníky z celého Valašska, a začala své práce (reliéfy a plastiky) vystavovat. V konkurenci mužů - řezbářů to neměla lehké, občas čelila i otázce, kdo jí řezby předkresluje. K tomu mně nedávno řekla nad o minulých Vánocích dokončeným triptychem následující: „Neměla jsem to mezi muži lehké, ale nevšimla jsem si jich. Upřímně mně vždy poradil jen Josef Klaban, řezbář z Velkých Karlovic, a František Gajda ze Strážnice. Ostatní jen tiše přihlíželi, ale neušlapali mě. Muži rádi zatracují ženskou práci.“

Dnes se paní Karla Dorotíková řadí mezi nejlepší valašské řezbáře. Houževnatostí, trpělivostí, pílí a pokorou dokázala svůj talent, dar od Boha, jak říká, dovést až k mistrovství. Podílela se na několika společných výstavách, uspořádala dvě samostatné výstavy (Karolinka, Velké Karlovice), na něž přizvala svého žáka Rostislava Koňáříka, řezbáře z Karolinky - Kobylské. Její díla, která nepočítá, jsou rozeseta po Evropě, Americe, Austrálii. O své práci mně řekla: „Jak byl čas, tak jsem vyřezávala. Nejvíce o zimních večerech. U vyřezávání jsem odpočívala, cítila jsem zvláštní klid a úlevu. Nejraději jsem pracovala na reliéfech, i když práce na nich je obtížnější.

Nikdy jsem se při práci neporežala. Teď přemýšlím, čím své příští řezby budu barvit (mořit). Už jsem vyzkoušela list cibule, asi ještě zkusím listy kopřivy a řepíku.“

Největším dílem paní Karly Dorotíkové je čtrnáct zastavení Křížové cesty, čtrnáct reliéfů, na nichž pracovala celý rok. Reliéfy zdobí od roku 1997 interiér kostela P. Marie Karmelské v Karolince. V držení Karlovského muzea je zase jedna z jejích největších figurálních prací, kterou je paní Karle Dorotíkové citově nejbližší motiv, mnohokrát zpracovaný - betlém.

Paní Karlu Dorotíkovou znám bezmála padesát let. Je to silná žena, veselá, ráda zpívá, rozumí humoru, ale je také nesmírně prostá, pokorná a hluboce věřící. Recept na dlouhověkost prý nemá. Se svým těžce nemocným manželem a dcerou Hankou žije a tvoří nedaleko jezerňanské kapličky Svaté Trojice, o kterou se dlouhá léta starala.

Do Jezerného posíláme blahopřání k jejímu krásnému jubileu.

Marie Mikulcová

Charita Nový Hrozenkov, Denní stacionář Slunečnice Vás srdečně zve
15. května v 17 hod do Lidového domu
v Novém Hrozenkově, kde vystoupí

Jiří Helán,

dlouholetý zpěvák Moravanky a Moravěnky se svým doprovodem.

Předprodej vstupenek bude na Charitě v Halenkově nebo Vám je zprostředkují pracovníci Charity.

VERONIKA ORSÁGOVÁ

FOTOGRAFOVÁNÍ

e-mail: foto@orsagova.com

Pod Bečvou 379, Karolinka

tel: 732 124 699

www.orsagova.com

Portréty, děti, rodiny, novorozenci,
maminky v očekávání, životní
události, produktová fotografie,
domácí mazlíčci, interiér, exteriér,
svatební fotografie....

Komentovaná procházka krajinou a téma pestrosti Karlovských luk

V minulém čísle jsme Vás seznámili s projektem Pracovní návyky a také s jeho týmem specialistů, který tvoří botanik, historik a architekti. Tento tým pořádá komentované procházky krajinou, na nichž se snaží upozornit na zajímavosti a také problémy, které lze v krajině vyzorovat. Jedním z témat, kterým se budou v Karlovicích zabývat, je pestrost karlovských luk.

Procházka se uskuteční dne 16. 5. Sraz bude v 15:00 před Karlovským muzeem.

A co se na ní můžete dozvědět? Tady přinášíme menší nápovědu. Bezlesí je podstatnou částí beskydské krajiny – zabírá okolo 30% celé oblasti; v tomto textu se však budeme zabývat pouze loukami, tedy jednou nebo dvakrát ročně kosenými travnatými porosty. A proč jsou louky tak zajímavé? Především proto, že již po několik století, a v některých unikátních případech i tisíciletí, dokumentují lidské hospodaření v krajině; v Beskydech samotných jsou ty nejstarší louky „jen“ několikasetleté.

Pohled na Karlovice v 60. letech 20. století; patrné a výrazné jsou úzké, často se střídající louky a políčka

zcelit, homogenizovat.

Přestože v Karlovicích nalezneme ostrůvky historických pestrých lučních porostů – převážně na horních částech svahů, poblíž okraje lesa nebo na kamenných snosech a suchých úsecích bývalých pastvin či dokonce v řídkých ovocných sadech a na okrajích zástavby, většina níže položených porostů je silně zásobená dusíkem a dominovaná takovými druhy (vyjma mokřadů, ostrůvkovitě se vyskytujících v nivě Bečvy) jako srhou říznačkou nebo šťovíkem.

To samé místo v roce 2014. Ve srovnání s předchozím obrázkem je zjevná celková homogenizace krajiny a výrazné zvýšení rozlohy lesa.

V průběhu jejich existence se louky neustále mění – mění se suché a vlhké, úživné a neúživné, sečené a nesečené úseky – ve zrychleném časovém záznamu by připomínaly „tekutou mozaiku“. Na těchto změnách závisí i výměna rostlinných druhů, které na louce rostou a udržuje se tak přirozená dynamika bezlesé krajiny.

V posledních několika desetiletích došlo v historii luk (nejen) v okolí Velkých Karlovic k velmi závažným změnám (viz obrázky s historickým srovnáním). Jestliže v minulosti byla jejich prostorová struktura velmi pestrá – louky se střídaly s úzkými políčky nebo pastvinami, současný stav je zcela jiný. I ve velmi členité krajině jakou Beskydy jsou, se během posledních padesáti let povedlo – díky velkoplošnému hospodaření, využívání těžké mechanizace – louky

Tyto „velké a jednolité louky“ jsou sice na jednu stranu výživné pro dobytek, ale na druhou stranu málo zadržují vodu v krajině, což má velmi negativní důsledky, žije na nich mnohem menší množství hmyzu a celkově jsou mnohem chudší.

Pestré, květnaté louky, velmi atraktivní na pohled i dotek a příchichnutí, vznikají maloplošným hospodařením na postupně sečených místech. Ideálním příkladem je model, kdy louku spásá jedna kráva a kdy je každodenně ručně sečena. Při vhodném způsobu hospodaření (které často spočívá i v jen odlišném načasování seče různé části té jediné louky) se druhová rozmanitost luk může postupně vracet, luční krajina může být pestřejší, zajímavější a odolnější vůči klimatickým změnám.

Těšíme se, že o tomto i jiném tématu si s Vámi budeme pomoci pohovořit na naší květnové procházce.

Jan Albert Šturma / Veronika Machálková, kontakt: mail: veronika.machalkova@gmail.com tel: 778 707 985

Charita má nové „pomocníky“

Charita svaté rodiny Nový Hrozenkov již více než rok realizuje partnerský projekt s názvem „Cesta za kvalitním životem seniorů na Valašsku“, který byl podpořen z Programu švýcarsko - české spolupráce. Po sérii školení pro pracovníky a vybavení zázemí služeb nábytkem a rehabilitačními a kompenzačními pomůckami v roce 2014 se projekt v novém roce posunul do své další etapy.

S velkým očekáváním jsme na Charitě Svaté rodiny Nový Hrozenkov mohli 12. 3. 2015 přivítat jak první vozy Suzuki SX4 S – Cross,

terénní služeb, tak i jejich dodavatele, firmu SIMCAR s.r.o. Na přebírání nových automobilů nechyběli také naši pracovníci a nejde než potvrdit, že radost byla obrovská a pro všechny zúčastněné to bylo výjimečné odpoledne.

Věříme, že i když každý den musí pracovníci čelit těžkému terénu nebo nepřízní počasí, noví „pomocníci“ jim budou velkou oporou a dojde tak i k lepší dostupnosti služeb.

Projekt dál pokračuje a čekají nás další aktivity, ale o tom Vás s radostí budeme informovat zase někdy příště.

Mgr. Lenka Vráželová

Myslivecké sdružení Gigula Velké Karlovice

Myslivost v lesích a polnostech Velkých Karlovic, oplývajících hojností zvěře se vždy těšila velké pozornosti a oblibě. Dnes v katastru Velkých a Malých Karlovic hospodaří pět mysliveckých sdružení. Jsou jimi MS Miloňov (1832 Ha), MS Léskové (823 Ha), MS Podřatě (684 Ha), MS Lopušná (1371 Ha) a naše myslivecké sdružení Gigula (3340 Ha). MS Gigula má v současné době 49 členů a na pozemcích pronajatých od honebního společenství Velké Karlovice dosáhlo v loňském roce těchto loveckých úspěchů: bylo uloveno 21 ks srnčí zvěře, celkem 32 kusů jelení zvěře (8 jelenů, 9 laní, 15 kolouchů), 51 divočáků, 6 zajíců, 40 kachen, 41 lišek a 12 jezevců. K výkonu práva myslivosti slouží 10 loveckých psů.

Bohatý je náš společensko - kulturní program. Již tradičně v lednu každého roku pořádáme oblíbený myslivecký ples s bohatou tombolou a trubači. Dále k našim akcím patří smažení vaječnice (tímto zveme na letošní ročník - termín bude upřesněn s dostatečným časovým předstihem), pouťový guláš, kde našim kuchařům projde rukama téměř tisíc porcí zvěřinového guláše a další různá občerstvení při oslavách obce a akcích u muzea. Na dostavbě a zvelebování naší myslivecké chaty v Miloňově a výstavbě a údržbě různých mysliveckých zařízení si naši členové odpracují potřebné množství brigádnických hodin.

Chtěli bychom popřát našim členům - jubilantům ing. Josefu Janíkovi, Josefu Pavelkovi, Jiřímu Jakešovi, Stanislavu Menšíkovi a Josefu Řepkovi všechno nejlepší a mnoho loveckých úspěchů do dalších let.

Smutek a vzpomínky v nás všech zanechal nedávný odchod dlouholetých a zasloužilých členů, bývalého předsedy pana Františka Drozda a člena výboru pana Ladislava Orsága - čest jejich památce.

Závěrem chceme poděkovat představitelům Obecního úřadu Velké Karlovice, honebnímu společenstvu Velké Karlovice i všem spoluobčanům, našim blízkým a příznivcům za podporu a vstřícnost. **Lovu – Lesu zdar!**

Josef Štuler - předseda MS Gigula, František Hlaváč - jednatel MS Gigula

Odpadové hospodářství - biologicky rozložitelný odpad

Od letošního roku mají obce za povinnost umožnit občanům odkládat biologický odpad na předem určené místo, popřípadě zajistit jeho svoz. Zastupitelstvo obce schválilo vyhlášku, která stanoví systém komunitního kompostování a způsob využití zeleného kompostu k údržbě a obnově veřejné zeleně na území obce Velké Karlovice. Pro odkládání biologicky rozložitelného odpadu byly určeny dva pozemky. Část parcely číslo 4755/1 v Miloňovkách a část parcely 4037/3 za zahradnictvím. Režim odkládání biologického odpadu bude upraven provozním řádem, který bude v průběhu měsíce dubna zveřejněn na úřední desce obecního úřadu. Biologicky rozložitelný odpad bude na těchto parcelách kompostován, popřípadě pomocí kontejnerů převážen ke zpracování do Karolinky. Tímto opatřením by mělo dojít k řízenému ukládání biologického odpadu a k zamezení pálení trávy a listí s následným obtěžováním spoluobčanů kouřem. Přesto, že jsou určeny plochy na odložení biologického odpadu, mělo by být prioritní kompostování u rodinných domů na vlastním pozemku. Pro tyto účely jsme připraveni požádat Státní fond ŽP ČR o dotaci na kompostéry k rodinným domkům. K tomu, abychom mohli o dotaci požádat, potřebujeme znát i Váš případný zájem o kompostér, který by Vám byl bezplatně zapůjčen do užívání. Pokud budete mít o kompostér zájem, tak nám vyplněnou návratku, prosím, odevzdejte na obecní úřad do konce měsíce dubna 2015.

Tříděný odpad

Na území obce byly rozmístěny kontejnery na drobný elektrický odpad, které můžete k tomuto účelu využít. Jedná se především o varné konvice, žehličky, mixery, fény

Zde odstříhnete -----

K O M P O S T É R - N Á V R A T K A

Jméno, příjmení

Bydliště

Velikost zahrady

Mám zájem o zapůjčení kompostéru - podpis:

Smutný listopad roku 1944 - 3. část

Motto:

„Vy padlí za svá lidská práva,
vám budiž věčná čest a sláva.“

V listopadu jsme si připomněli 70. výročí rozsáhlého tažení nacistického okupačního aparátu v roce 1944 proti I. československému partyzánskému oddílu Jana Žižky, jeho pomocníkům a podporovatelům, k nimž patřili tři naši mladí muži: učitel Josef Tomšů, krejčí Bohumil Jakeš, řezník Oldřich Kyslinger.

Josef Tomšů se narodil ve Velkých Karlovicích 8. dubna 1922 manželům Františku Tomšů (30. 5. 1874 - 5. 9. 1947) a Anně Tomšů (24. 4. 1876 - 31. 8. 1946) jako jejich osmé a poslední dítě. Vyrůstal v rodině krejčího se třemi bratry a čtyřmi sestrami ve stavení č. 449.

V letech 1928 - 1933 navštěvoval obecnou školu u kostela ve Velkých Karlovicích a v letech 1933 - 1937 školu hlavní (měšťanskou) tamtéž. Chtěl se stát učitelem, a proto se v roce 1938 zapsal ke studiu na Učitelském ústavu v Příboře, avšak po zabrání našeho pohraničí německými okupačními vojsky v říjnu 1938 přešel na učitelský ústav do Valašského Meziříčí, kde v roce 1942 maturoval. Učitelské dospělosti dosáhl 24. června 1942, jak je uvedeno v jeho Standesausweis – osobním výkazu. Ve Valašském Meziříčí na učitelském ústavu se Josef Tomšů stal spolužákem paní učitelky Jarmily Vašutové (Tomášové) a paní Zdeňky Drápalové, maminky paní učitelky Libuše Sklenářové.

Prvním kantorským působištěm Josefa Tomšů byla Obecná škola ve Velkých Karlovicích - Léskovém. Pak následovala obecná škola u kostela a měšťanská škola - obě také ve Velkých Karlovicích. Na našich školách působil Josef Tomšů nejdříve jako učitelský praktikant. 30. března 1943 byl opatřením Okresního školního úřadu ve Vsetíně, č. 374/16 Sch. ustanoven jako definitivní učitel Obvodní měšťanské školy ve Velkých Karlovicích.

Poslední školou, ve které Josef Tomšů učil, byla Obecná škola v Lužné u Vsetína. Ve školním roce 1944 - 1945 ji navštěvovalo 193 dětí, ředitelem školy byl Břetislav Vařeka. Ten do školní kroniky na stránku číslo 98 zapsal následující slova: „Dne 6. listopadu vzat do vazby říšskou policií pro spolupráci s partyzány učitel Josef Tomšů. Byl odvezen neznámo kam. Na jeho místo přikázána učitelka Božena Pajonková z Valašské Polanky.“

Také v obecní kronice obce Lužná je uvedeno, že učitel Josef Tomšů byl v jejich škole zatčen v pondělí 6. listopadu 1944. Zajímavé ale je, že v jeho již výše citovaném Osobním výkazu zní poslední zápis následovně: „Dne 7. 11. 1944 Lužná - zatčen ve škole gestapem.“

V rodinném archívu pana ing. Jiřího Vodičky, synovce Josefa Tomšů, z Rožnova pod Radhoštěm se dochoval podrobný popis služební dráhy učitele Josefa Tomšů od jeho vstupu do učitelského služebního poměru pragmatikálního jako i záznam textu proslovu, který sestavil a na schůzi učitelů v. v. v květnu 1985 ve Vsetíně přečetl Miroslav Michalčák, bývalý ředitel ZŠ v Novém Hrozenkově. Tento text zaznamenal učitel Karel Vodička podle předlohy Miroslava Michalčáka. Mimo jiné se v něm uvádí: „... (J. Tomšů) byl již zapojen do odbojové činnosti. Pracoval jako spojka ve vsetínské skupině Sousedíkové s Dobromilem Kovářem, Viktorem Kollandou a dalšími. Mimo to byl zapojen v I. partyzánské brigádě Jana Žižky. Zde převáděl na Slovensko lidi, kteří se chtěli zapojit do slovenského národního povstání. Podporoval partyzány nejen finančně, ale obstarával také léky, šatstvo, obuv a také jim poskytoval úkryty. Činnost této skupiny byla prozrazena.“

Všichni účastníci byli v jeden den 7. 11. 1944 (opět se uvádí jako den zatčení 7. listopad 1944, tedy úterý – poznámka autorky textu.) gestapem zatčeni a odvezeni k výslechu do Vel. Karlovic, hostinec Kratochvíl, potom na Bílou, do Ostravy a Brna. Tam byl odsouzen do koncentračního tábora Flossenbürg s označením „návrat nežádoucí“. Odtud dostali rodiče jediný lístek, v němž mohl pozdravit jen svoji rodinu a napsat, že je živ a zdrav.

Koncentrační tábor Flossenbürg byl otevřen počátkem května roku 1938. Nacházel se jen 12 km od československé hranice na území Bavorska. Původně byl určen pro „kriminální“ a „asociální“ vězně, ale v roce 1943 bylo v táboře vězněno kolem čtyř tisíc převážně politických vězňů z Polska, Sovětského svazu, Československa, Belgie, Francie a Holandska. Od poloviny roku 1944 byli do koncentračního tábora deportováni i židé. Počátkem roku 1945 byli do Flossenbürgu přiváženi i příslušníci vojenského odboje a vysocí představitelé různých států, kteří byli vězněni odděleně od ostatních vězňů. Mezi těmito „zvláštními vězni“ byli i tzv. „mužové 20. července 1944“, tedy členové skupiny, jež se pokusila spáchat atentát na Adolfa Hitlera.

Cílem zakladatelů koncentračního tábora bylo maximální využití otrocké pracovní síly vězňů ve prospěch nacistického Německa. Zpočátku většina vězňů pracovala v granitových dolech, později byla práce vězněných osob stále více využívána ke zbrojní výrobě, např. stíhačky Me 109. Koncentrační tábor se neustále zvětšoval, postupně bylo zřízeno více než sto jeho poboček v Bavorsku, Sasku, ale i v západních a severních Čechách.

V koncentračním táboře Flossenbürg nacistům nešlo o racionální využití pracovní síly vězňů, ale spíše o jejich „zničení prací“, neboť se pracovalo v nelidských podmínkách, bez dostatečné stravy a za neustálé šikany ze strany tzv. „zelených“ kápu, jimiž se stali vězni s kriminální minulostí.

Do tohoto koncentračního tábora byl na podzim roku 1944 deportován Josef Tomšů s nedostatečně zhojenou komplikovanou zlomeninou nohy, kterou si přivodil v zimě roku 1944 na závodech na skokanském můstku v Miloňovkách.

V létě roku 1944 se zdálo, že 2. sv. válka skončí do Vánoc. Jenže 20. července 1944 A. Hitler přežil atentát, v říjnu bylo potlačeno Slovenské národní povstání. Všechny bojující armády byly již značně vyčerpané, ale nacistickému Německu se podařilo něco, s čím se již nepočítalo. Zmobilizovalo totiž poslední síly, vytvořilo nové divize, začalo vyrábět nové zbraně (tanky a rakety) a zahájilo ofenzívu

v Ardenách, aby spojenecká vojska zastavilo a rozdělilo na dvě části, a tak si vytvořilo podmínky pro jednání s Anglií a Spojenými státy. Jenže německá ofenzíva se v důsledku nedostatečného zásobování divizí pohonnými hmotami nezdařila, ale ani spojenci nepostoupili po těžkých bojích dál, i když byly již Vánoce roku 1944. V této situaci požádal W. Churchill J. V. Stalina, aby Rudá armáda uspíšila zimní ofenzívu. Ta začala o týden dříve, 12. ledna 1945 a Rudá armáda rychle postupovala od Visly k Odře. Spojenci začali postupovat ze západu k Flossenbürgu, proto vedení tábora přistoupilo k organizování tzv. „pochodů smrti“, které se staly pokračováním genocidy prováděné v koncentračních táborech. Do jednoho z nich byl zařazen také Josef Tomšů. Pochody smrti směřovaly z Flossenbürgu do 206 km vzdáleného Dachau. Někde na tomto místě 20. února 1945 vyhlásil život Josefa Tomšů. Po skončení války bylo podél cest v Bavorsku objeveno kolem pěti tisíc mrtvých. 23. dubna 1945 byl koncentrační tábor ve Flossenbürgu osvobozen americkými vojáky, kteří v táboře objevili na 1600 zesláblých vězňů, z nichž část na následky věznění v následujících dnech zemřela.

V již dříve zmíněném proslovu pana M. Michalčáka, který přednesl učitelům v. v. v roce 1985 ve Vsetíně se mimo jiné uvádí: „Při závodech na novém skokanském můstku utrpěl Josef Tomšů těžké zranění. Po vyléčení byl totálně nasazen jako dělník do Zbrojovky Vsetín a pak přeložen do Zbrojovky v Jablůnce, kde je jeho jméno uvedeno na pamětní desce, která je umístěna na budově Zbrojovky.“ Vzhledem k tomu, že v Osobním výkazu Josefa Tomšů není jeho totální nasazení zmíněno, obrátila jsem se v této věci na OÚ v Jablůnce a 14. 8. 2014 jsem od paní Jany Brinčkové, kronikářky obce a knihovnice, obdržela následující informaci: „Ohledně pana Josefa Tomšů jsem zjistila následující od bývalého kronikáře Zbrojovky Jablůnka: Josef Tomšů, nar. 8. 4. 1920, bytem Velké Karlovice, totálně nasazený jako dělník. Někdy zkraje roku 1944 (leden?) byl jedním ze skupiny deseti zaměstnanců továrny, kteří odešli k partyzánům. Tři z nich později padli nebo zemřeli v zajetí, mezi nimi byl i Josef Tomšů. Zemřel 20. 2. 1945 v zajetí.“ Tolik bylo uvedeno v kronice Zbrojovky Jablůnka, která se však ztratila, bývalý kronikář Lubomír Javorský mně tyto informace poskytl z tzv. „šmíráků“, které mu zbyly z doby, kdy kroniku psal. Ve Zbrojovce Jablůnka na budově bývalého osobního oddělení byla pamětní deska obětím války z řad zaměstnanců Zbrojovky, bylo na ní 16 jmen, Josef Tomšů byl na ní napsán třetí odspodu. Deska se též ztratila.

Pan učitel Michalčák v projevu uvedl, že Josef Tomšů spolupracoval se značně početnou odbojovou skupinou podnikatele, vynálezce, učitele a úspěšného komunálního politika, nazývaného „Valašský Edison“, Josefa Sousedíka (18. 12. 1894 - 15. 12. 1944) ze Vsetína, do níž byl zapojen i kap. Viktor Kollanda.

Josef Sousedík byl vlastenec, člen Obrany národa, proto založil svou vlastní odbojovou skupinu. 15. prosince 1944 byl zatčen gestapem a na Okresním úřadu ve Vsetíně podroben výslechu, během něhož napadl vyšetřovatele. Při pokusu o útěk oknem budovy byl na místě zastřelen. Jeho ostatky byly převezeny do ostravského krematoria. Jeho urna s popelem se ztratila. (Valaši, nedajme sa, str. 48)

Josef Tomšů byl velmi pohledný mladý muž, veselý, společenský, sportovec. Pěstoval turistiku, hrál kopanou, ale nejvíce se věnoval zimním sportům. Měl známost se slečnou Evou Tolarovou (1924 - 2011) ze Vsetína, která se později provdala a vychovala syna Marka a dceru Eriku.

Na svého pana učitele by mohli ještě dnes zavzpomínat jeho žáci, k nimž patří Ing. Josef Štajer a další. (Prosím, aby tak učinili.)

Ještě jednou si dovoluji citovat pana učitele M. Michalčáka: „Po osvobození vlasti se rodina dozvěděla z repatričního úřadu z Prahy, že zahynul 20. 2. 1945 vysílením na pochodu smrti do Tannenchen.“ Místo Tannenchen na str. 27 uvádějí i autoři publikace „Velké Karlovice v letech 1939 - 1945“, odkud zřejmě tento termín převzal na str. 240 své knihy o odboji Josef Příkryl, který uvádí: „Josef Tomšů, nar. 8. 4. 1922, učitel, Velké Karlovice, zahynul 20. února 1945 v koncentračním táboře Tannenchen.“ Na rodinné hrobce Tomšů na našem hřbitově je ale uvedeno místo Tannacher, což je městečko nedaleko švýcarského Zürichu, 29 km jižně od koncentračního tábora Flossenbürg ve směru na Dachau leží obec Tannesberg. Protože se doklad z repatričního (repatriace - návrat do vlasti, pozn. autorky) úřadu z Prahy v rodinném archivu pana Ing. Jiřího Vodičky z Rožnova pod Radhoštěm nedochoval, nelze s jistotou říci, kde Josef Tomšů prožil poslední okamžiky života, jak zemřel a co se stalo s jeho ostatky, kde byla zcela rozdupána jeho lidská práva. Zjistit to, by si vyžádalo dlouhodobé a velmi náročné pátrání...

30. července 1945 požádal František Tomšů Ministerstvo národní obrany v Praze o vyznamenání pro syna Josefa. Ministerstvo jeho žádosti vyhovělo a 8. listopadu 1945 (rok po zatčení) udělilo Josefu Tomšů ČESKOSLOVENSKÝ VÁLEČNÝ KŘÍŽ 1939 - In memoriam.

Na jaře loňského roku jsem v olomouckém archivu náhodou objevila sborník „Daň krve moravskoslezských škol 1939 - 1945“, který uspořádal učitel Antonín Gála (1905 - 1998). Ve sborníku je uvedeno 528 jmen obětí 2. sv. války z řad příslušníků Svazu zaměstnanců školství a osvěty. Na str. 67 sborníku je jako první uveden Josef Tomšů. U jeho jména je napsáno: „Josef Tomšů, učitel obecné školy v Lužné u Vsetína, narozený 8. dubna 1922 ve Velkých Karlovicích, okr. Vsetín, zemřel 20. února 1945 v Tannacheru.“ (Podruhé tento údaj!) Výše uvedený sborník vyšel již v roce 1947. Zaslouhou Antonína Gály zhotovila Marie Ehlerová z černé leštěné žuly pamětní desku na památku výše uvedeným obětím války. Deska byla 25. října 1947 instalována v budově Zemské školní rady Brno - město, ale později byla několikrát přesunuta, bohužel na stále méně důstojné místo. V létě 2014 jsem ale tuto pamětní desku našla vpravo ve foyer budovy Nejvyššího správního soudu v Brně. Hodná „ochranka“ mi dovolila do budovy vstoupit a poříditi si foto. Na desce je bronzovým plastickým písmem napsáno i jméno Josefa Tomšů. Od pana starosty Miroslava Papšíka z Lužné u Vsetína vím, že na jejich obecním úřadu před vstupem do pracovny starosty je také deska se jménem J. Tomšů, jenže je na ní uvedeno, že zemřel až 15. března 1945 na pochodu smrti. Datum zatčení, datum smrti a místo posledních okamžiků života Josefa Tomšů (Tannenchen podle internetového vyhledávače totiž neexistuje), to jsou otázky, na které neznám odpověď. V 50. a 60. letech minulého století se v naší obci každoročně konal populární závod v běhu na lyžích - Memoriál Josefa Tomšů. Do odbojové činnosti v letech 1944 - 1945 byl zapojen i starší bratr Josefa Tomšů, František. Čest jejich památce.

16. ledna 1945 zahynul v Brně Bohumil Jakeš, 21. ledna 1945 také v Brně skonal Oldřich Kyslinger, jako nezvěstný je od 30. března uváděn Artur Bambušek, nar. 12. března 1923 - také mladý muž, v Brně měl v roce 1945 zahynout i o něco starší František Křivčík, nar. 4. května 1919, který byl zatčen spolu s ostatními našimi muži osudného 6. listopadu 1944 a vyslýchán gestapem v hotelu Kratochvíl spolu s nimi, jak uvedla ve své vzpomínce v roce 1974 Marie Polášková - Jandová.

Příbuzné moc prosím o pomoc v pátrání po jejich osudech, abychom na jejich statečné a smutné příběhy nezapomněli. Předem děkuji.

Marie Mikulcová

Setkání s pečujícími

Charita Svaté rodiny v Novém Hrozenkově uspořádala 11. 3. 2015 již třetí setkání s lidmi, kteří pečují doma o své nemocné příbuzné. Tentokrát jsme se sešli v Domečku v Novém Hrozenkově, kde pečují i o ležící pacienty.

Seznámili jsme se s pomůckami, které se používají při koupání a hygieně pacientů. Přímou v koupelně jsme si mohli zkusit ovládání různých druhů sedaček a hlavně způsoby přemísťování nemocného z vozíku do vany a zase zpět. Dále jsme si mohli vyzkoušet různé druhy chodítek a jejich ovládání. Také nás pracovníce Charity seznámily s dalšími pomůckami, jako jsou různé podložky proti proleženinám a při inkontinenci.

Obě instruktáže byly velmi profesionálně připravené, mohli jsme si způsoby ošetřování zkusit na ochotných figurantkách. Hlavním přínosem těchto školení je odborná pomoc, jak s nemocným zacházet, abychom neublížili jemu ani sobě. Také jsme měli možnost nahlédnout do katalogů se zdravotními pomůckami. Všechny pracovníce Charity jsou velmi milé, ochotné, opravdové odbornice ve své profesi. Prostředí Domečku je velmi příjemné, s domácí atmosférou. Chci poděkovat za tuto náročnou práci, kterou dělají ve svém volném čase, a popřát jim hodně síly a zdraví.

Libuše Sklenářová, účastnice setkání

Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov oznamuje, že má volnou kapacitu v pečovatelské službě a Osobní asistenci.

Tyto služby jsou poskytovány v domácnostech zájemců. Nabízíme Vám pomoc s hygienickou péčí, s přípravou a podáváním jídla, s úklidem, nákupem, s dovozem např. k lékaři, s vyplněním volného času a poskytnutím společnosti pro Vaše blízké. Služby poskytujeme i několikrát denně, v různé délce podle potřeb Vašich blízkých.

**Kontakt: Charitní pečovatelská služba - tel. 728 324 494, 728 324 457
Osobní asistence - tel. 733 685 408
pevná tel. linka pro obě služby - 571 410 087**

Úspěšná sezóna Jakuba Štvrteckého

Jakub závodí za klub biatlonu Letohrad, je členem SCM- sportovního centra mládeže v Letohradě. Sezóna začíná už v září, kdy se 3. září 2014 konalo v Letohradě Mistrovství ČR na kolečkových lyžích. Na tomto klání závodí dorostenci po boku nejlepších českých reprezentantů a mohou tak s nimi porovnat své kvality. Kuba se na tomto závodě neztratil a probojoval se až do finále. Tam poznal, že musí ještě trochu potrénovat. Nicméně ve své kategorii dorostenci B s přehledem zvítězil. Další vítězství si zapsal 15. září na SCM Cup, kde se započítávaly výsledky z pěti závodů. 29. září se konalo Mistrovství ČR v letním biatlonu v Letohradě, kde obsadil 2. místo. Pro nedostatek sněhu z počátku sezóny bylo zrušeno I. kolo Českého poháru. Následovalo soustředění na sněhu alespoň v zahraničí, v italském Livignu a rakouském Obertilliachu. Na základě dosavadních výsledků a 1. místa z II. kola Českého poháru v Novém městě

na Moravě potvrdil nominaci na Olympiádu mládeže EYOF 2015. Reprezentoval Českou republiku na tomto festivalu v rakouském Vorarlbergu ve dnech 24-31.1.2015 kde se prezentovalo celkem 45 evropských zemí. V rychlostním závodě dosáhl nejlepšího výsledku z našich reprezentantů, kdy z 81 závodníků obsadil 17. místo. Ve stíhacím závodě obsadil 23. příčku a byl i finišmanem smíšené štafety, která doběhla pro 9. místo z 21 zúčastněných. 2. místo obsadil na SCM Open v Jablonci nad Nisou ve stíhacím závodě a dne 20. února si na Mistrovství ČR v Horních Mísečkách dojel v závodě specialistů- hladkého lyžování na 15 km volně pro 3. místo! Tímto se omlouvá, že nestartoval na jeho srdečním závodě na Karlovské 50 Ski-Tour.

Knihovna Velké Karlovice

Od října r. 2014 měli naši čtenáři možnost si koupit vyřazené knihy po Kč 10,-. Knihy jsme nabídli také v Pastoračním centru a zbývajících cca 1500 knih dáme k dispozici zdarma na verandě Orságovy chalupy u muzea. Nakoupili jsme 370 nových svazků a Masarykova veřejná knihovna ve Vsetíně nám zapůjčila cca 270 knih a 50 CD. Jako novinku jsme zavedli půjčování stolních her.

Velkou radost máme ze spolupráce s 3. třídou, která pracuje na vlastní knize. Děti z Mateřské školy se už s knihovnou také seznámily a 6. třída překvapila svou výdrží při čtenářském maratónu. *(Na fotografiích jsou děti z mateřské školy a žáci 1. třídy ZŠ)*

Velikonoční jarmark u Karlovského muzea

Jarní výstava + Velikonoční šmigrustování 5.4.2015 u Karlovského muzea od 9 do 15 hod.

Velikonoční tradice připomeneme zdobením perníčků, kraslic, pletením tatarů a ochutnávkou domácího chleba od hospodyň z Velkých Karlovic, včetně receptů. Pokud by se chtěl někdo další podělit o svůj recept, uvítáme ho s nadšením.

Na nádvoří muzea můžete procházet mezi stánky s voňavým pečivem či velikonočně dekorovaným zbožím z rukou řemeslníků, při práci uvidíte i kováře. Na podiu vystoupí dětský soubor Karlovjének, CM Kyčerka, gajdoš Petr Sovják, Karlovjanky.

Programem bude provázet Bára Šimečková.

Jarmila Adamová

Zvonice Soláň - pozvánka

Velikonoční neděle ve Zvonici na Soláni
5. dubna 2015 od 13 hodin. Zdobení velikonočních kraslic, pletení pomlázek, zdobení perníčků, malování skla, pečení velikonočních beránků. Hudební doprovod cimbálová muzika Soláň.

Alena Vašutová

Skvělý kolektiv

Už více než rok chodíme nakupovat do zrekonstruované prodejny JEDNOTA na rozcestí Soláň, která je prostornější a přehlednější. (Červeně tónovaná oddělená prodejna masa a uzenin měla ale také svůj půvab.) Je uspořádaná, čistá, dobře se v ní nakupuje. Velmi příjemné prostředí v prodejně ale především vytváří kolektiv, který v ní pod vedením paní Aleny Minarčíkové pracuje ve složení: Dana Vašutová, Zdenka Kalincová, Zuzana Kysučanová, Ivana Ilnická a Pavla Řepková. Ozdobou tohoto dámského týmu, který je k zákazníkům vždy pozorný, ochotný a vstřícný, je jediný muž, Marian Filgas.

Marie Mikulcová

U3 - úklidová firma Charity Nový Hrozenkov

Nabízíme Vám úklid Vašeho bytu, domu, chaty, chalupy, případně společných nebytových prostor u bytu v činžovním domě, a také úklid kanceláří. Stačí, když zavoláte, vysvětlíte, objednáte, my přijedeme, uklidíme a pošleme zprávu „vše Utřeno, Uklizeno, Upraveno s pozdravem Vaše služba U3“.

Máme již dlouholeté zkušenosti s úklidem u našich klientů v pečovatelské službě. Ted' jsme tady i pro Vás.

Ceník:

- komplexní úklid domácnosti: 180,- Kč/hod
- více znečištěná plocha: 210,- Kč/hod

Kontakt:

M. Grygerová, tel. 739 507 121
upřednostňujeme osobní jednání

Ročník XIII, číslo 50. Redakce Karlovského zpravodaje přeje všem svým čtenářům krásné Velikonoce.

Uzávěrka příštího čísla bude 16. 6. 2015. Ev. číslo periodického tisku: MK ČR E 21757

Za redakční radu J. a J. Ryploví. Tisk Grafia Nova Rožnov pod Radhoštěm